Рокочинский Анатолий Николаевич – доктор технических наук, профессор, профессор кафедры водной инженерии и водных технологий, Национальный университет водного хозяйства и природопользования (33000, г. Ровно, ул. Соборная, 11)
E-mail: a.m.rokochinskiy@nuwm.edu.ua
ORCID iD https://orcid.org/0000-0002-5248-6394
Фроленкова Надежда Анатольевна – кандидат экономических наук, доцент, доцент кафедры менеджмента, Национальный университет водного хозяйства и природопользования (33000, г. Ровно, ул. Соборная, 11)
E-mail: n.a.frolenkova@nuwm.edu.ua
ORCID iD https://orcid.org/0000-0003-4553-9547

Стаття надійшла до редакції 13.07.2020 р.

Фахове рецензування: 17.07.2020 р.

Бібліографічний опис для цитування:
Кожушко Л. Ф., Сташук В. А., Рокочинський А. М., Фроленкова Н. А. Водний менеджмент в Україні: особливості та перспективи розвитку. *Економіка АПК*. 2020. № 7. С. 68 — 77. https://doi.org/10.32317/2221-1055.202007068

Kozhushko, L.F., Stashuk, V.A., Rokochynskyi, A.M. & Frolenkova, N.A. (2020). Vodnyi menedzhment v Ukraini: osoblyvosti ta perspektyvy rozvytku [Water management in Ukraine: peculiarities and prospects of development]. *Ekonomika APK, 7, pp.* 68 — 77 [In Ukrainian]. https://doi.org/10.32317/2221-1055.202007068

*

УДК 338.121:65.011.24
JEL Classification: O43; Q01
DOI: https://doi.org/10.32317/2221-1055.202007077

І. В. ФЕДОТОВА,
кандидат економічних наук, доцент

Методичні основи оцінки життєздатності підприємств

Мета статті *– обгрунтувати теоретичні положення й методичні основи оцінки рівня життєздатності підприємства.*

Методика дослідження*. За основу формування теоретичних і методичних засад щодо оцінки життєздатності підприємств слугував системний підхід. У процесі дослідження використано діалектичні методи пізнання процесів і явищ, метод аналізу (для визначення компонентів життєздатності підприємства та взаємозв'язків між ними), порівняльний метод (для виявлення загального і різного в наявних методиках оцінки життєздатності підприємств), графічний (для побудови моделі підтримки життєздатності підприємства на засадах сталого розвитку), метод узагальнення (опису етапів оцінювання життєздатності підприємства), абстрактно-логічний (теоретичні узагальнення та формулювання висновків).*

Результати дослідження*. Базуючись на засадах сталого розвитку виявлено основні три сфери взаємодії підприємства із зовнішнім середовищем для формування його життєздатності: економічну, соціальну та екологічну. На основі аналізу наявних підходів щодо оцінки життєздатності підприємства запропоновано основні напрями оцінки життєздатності залежно від сфери, в якій взаємодіє підприємство із зовнішнім середовищем. Сформовано етапи проведення оцінки життєздатності підприємства.*

Елементи наукової новизни*. Запропоновано методичні основи оцінки рівня життєздатності підприємства, що базуються на оцінці стійкості внутрішніх підсистем підприємства, його корпоративної культури, відносин із внутрішніми та зовнішніми партнерами, а також екологічної безпеки.*

Практична значущість*. Запропоновані методичні основи дозволять системно і комплексно оцінити життєздатність підприємства з точки зору його внутрішнього й зовнішнього середовищ та нададуть можливість здійснити порівняльний аналіз життєздатності підприємства в динаміці за ряд років або різних підприємств між собою. Табл.: 2. Рис.: 2. Бібліогр.: 14.* ©

Ключові слова*: життєздатність; методика оцінки; системний підхід; стійкість; культура; відносини; безпека.*

© І. В. Федотова, 2020

Федотова Ірина Володимирівна – кандидат економічних наук, доцент, доцент кафедри менеджменту, Харківський національний автомобільно-дорожній університет (61002, м. Харків, вул. Я. Мудрого, 25)
E-mail: irina7vf@gmail.com
ORCID iD https://orcid.org/0000-0002-3277-0224
Scopus Author iD https://www.scopus.com/authid/detail.uri?authorId=57210234720

Постановка проблеми. Проблема оцінки життєздатності підприємства виступає на сьогодні одним із ключових теоретичних і практичних завдань, що вимагають якнайшвидшого вирішення. В контексті кризових явищ у світовій та українській економіці, викликаних пандемією COVID-19, вона набуває особливої актуальності через підвищення мінливості зовнішнього середовища. Під життєздатністю підприємства пропонується розуміти можливість функціонування економічної системи протягом необмеженого періоду часу в умовах дії збурюючих факторів за прийнятного рівня ефективності [7].

У нових умовах господарювання менеджмент компаній повинен володіти відповідним інструментарієм, що забезпечує процеси прийняття рішень стосовно зниження негативних наслідків впливу зовнішнього середовища, викликаних впровадженими карантинними обмеженнями. Багато підприємств різних галузей опинилися на межі виживання. У зв'язку з цим особливого значення набувають питання забезпечення розвитку інструментів оцінки життєздатності підприємств та вироблення відповідних заходів, спрямованих на підвищення їх потенціалу, збереження і розвиток життєздатності.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Теоретико-методичні підходи щодо оцінки життєздатності підприємства розглядаються у працях різних вчених, як вітчизняних, так і закордонних. Перша група авторів: А. Б. Альохін [1], І. Є. Андрющенко [2], Х. Іссахаку (*H. Issahaku et al.,* 2012) [13], М. Г. Молла, Т. М. Гамма [9], Л. Н. Сергєєва [8], Дж. Шпичка (*J. Spicka et al.,* 2019) [14], пропонують проводити оцінювання життєздатності підприємства використовуючи фінансові коефіцієнти або показники оцінки ефективності інвестицій. Оцінювання тільки фінансової складової не дозволяє всебічно оцінити всі сфери діяльності підприємства та виявити їх проблемні місця.

Друга група авторів, серед яких Дж. Ахтерберг (*Achterbergh et al.,* 2003) [10], В. М. Бондаренко [4], С. В. Іщенко [5] підійшли ширше до оцінки життєздатності та пропонують оцінювати не тільки підсистеми внутрішнього середовища підприємства, а й частково взаємодію із зовнішнім середовищем. Позитивне в зазначених методиках – це урахування різних сфер діяльності підприємства та результатів взаємин з клієнтами, хоча практично не приділено уваги оцінці взаємин з іншими групами партнерів та екологічної складової.

Інший підхід оцінювання життєздатності організації запропонували в компанії McKinsey, який було підтримано та розвинено М. Благутіним та ін. [3] і С. С. Хар'янті, А. Густомо (*Harjanti, Gustomo,* 2017) [12]. Розроблений «Індекс життєздатності організації» (OHI Organizational Health Index) пропонується визначати за 9 елементами. Цікавим видається оцінювання співробітників і корпоративної культури, а також впливу зовнішнього середовища, при цьому до недоліків можна віднести значну суб'єктивність оцінки.

Таким чином, запропоновані різними авторами методики оцінювання життєздатності підприємства не мають єдиної бази показників оцінювання, не забезпечують різнобічний аналіз, недостатньо враховують стійкість підприємства та взаємодію із зовнішнім оточенням. Тому постає завдання формування методичного підходу до оцінки життєздатності підприємства.

Мета статті – обгрунтувати теоретичні положення й методичні основи оцінки рівня життєздатності підприємства.

Методологія дослідження. За основу формування теоретичних і методичних положень оцінки життєздатності підприємств слугував системний підхід. У процесі дослідження використано діалектичні методи пізнання процесів і явищ, метод аналізу (для визначення компонентів життєздатності підприємства та взаємозв'язків між ними), порівняльний метод (для виявлення загального і різного в наявних методиках оцінки життєздатності підприємств), графічний (для побудови моделі підтримки життєздатності підприємства на засадах сталого розвитку), метод узагальнення (опису етапів оцінювання життєздатності підприємства), абстрактно-логічний (теоретичні узагальнення та формулювання висновків).

Виклад основних результатів дослідження. Для того щоб визначити наскільки діяльність підприємства життєздатна, необхідно насамперед встановити, за якими напрямами і показниками слід оцінювати життєздатність підприємства. Для цього прийнятний системний підхід. За системним підходом організація складається з великої кількості взаємопов'язаних підсистем і є відкритою системою, яка взаємодіє з навколишнім середовищем. Далі детальніше розглянуто середовище організації.

Існування підприємства у довгостроковій перспективі більшою мірою залежить від його життєздатності. Так, автори С. Бариле та ін. (*Barile et al.*, 2018) [11] і Міжнародна організація праці (МОП) [6] наголошують, що поняття «життєздатні підприємства» взаємопов'язане з трьома складовими сталого розвитку – економічною, соціальною та екологічною. Концепція сталого розвитку базується на підході, в якому економічний, соціальний, екологічний компоненти – рівноправні складові цілісної системи. Перетин між розглянутими сферами визначає умови розвитку, які можна вважати за життєздатні (екологічні й економічні), справедливі (соціально-економічні) та допустимі (екологічні та соціальні). Цю концепцію можна взяти за основу для виділення сфер стикання інтересів суспільства та підприємства.

Підприємство, як економічний суб'єкт, функціонує в певному економічному просторі, в якому відбуваються відносини між економічними суб'єктами, взаємодіє та здійснює свої функції в соціальному просторі, яке представлене індивідуумами та суспільством. Усі економічні суб'єкти й суспільство знаходяться в навколишньому середовищі (екологічна сфера), в якому проходить взаємодія людини на природи. Підприємству для підтримки своєї довгострокової життєздатності й сталого розвитку необхідно враховувати інтереси партнерів і суспільства, а також управляти взаємодією з ними за допомогою певних інструментів. Це засвідчує наведена модель підтримки життєздатності підприємства на засадах сталого розвитку (рис. 1).

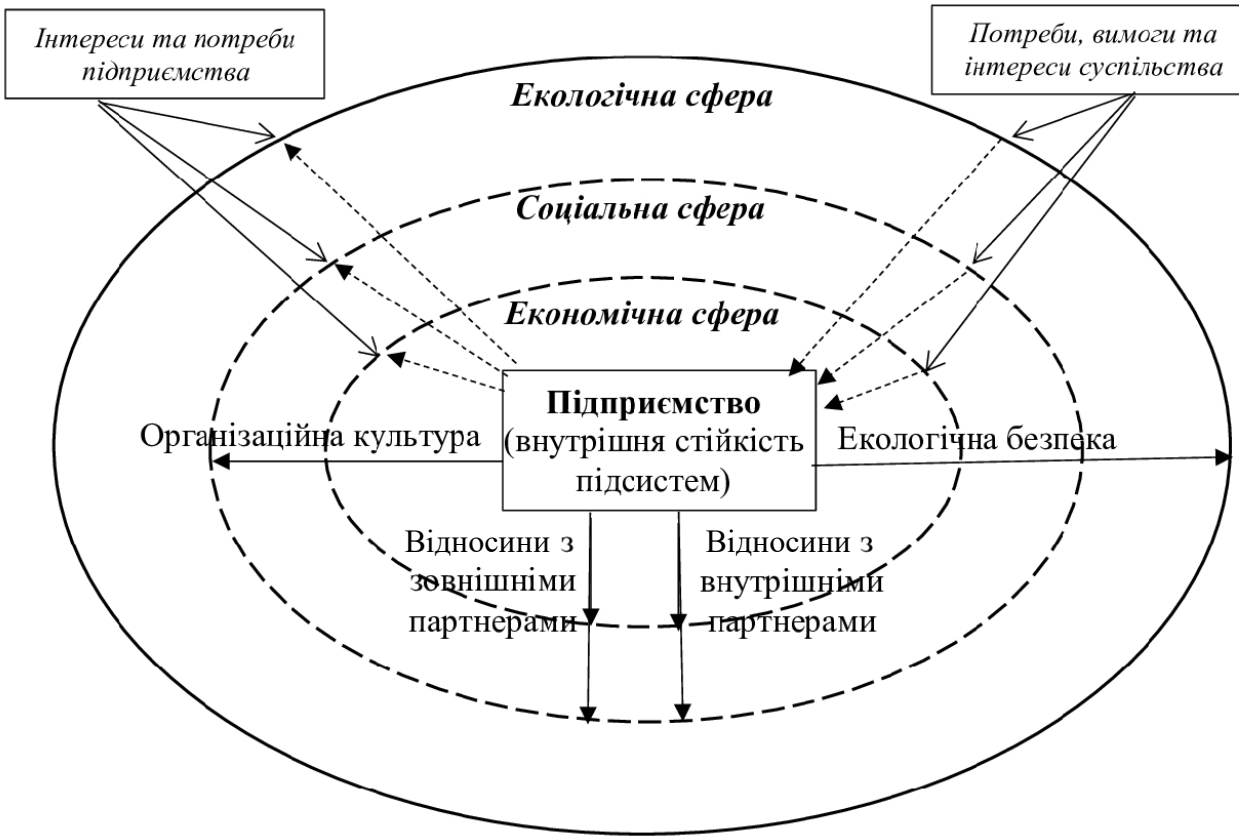

Рис. 1. Модель підтримки життєздатності підприємства на засадах сталого розвитку

Джерело: Розроблено автором.

У запропонованій моделі представлено ієрархічне розташування економічної, соціальної, екологічної сфер зовнішнього середовища підприємства та напрями застосування інструментів управління, за допомогою яких воно впливає на певний простір.

Тобто це способи вирішення проблеми пристосування в ситуації, що склалася, відповідно до кожної сфери.

Базуючись на представленій моделі, пропонується виділити п'ять напрямів оцінки його життєздатності: стійкість підприємства, взаємовідносини з внутрішніми партнерами (персоналом і т. ін.), взаємовідносини із зовнішніми партнерами (споживачі, постачальники, посередники і т. д.), організаційна (корпоративна) культура та екологічна безпека. Комплексні показники та основні групи факторів по кожному напряму наведено в табл. 1.

1. Основні напрями та групи показників оцінки життєздатності підприємства

Комплексні показники оцінки	Ум. позн.	Групи показників
Рівень стійкості підприємства	Кст	Виробнича, економічна, маркетингова, фінансова, кадрова, екологічна, техніко-технологічна, інвестиційно-інноваційна стійкість
Рівень взаємовідносин підприємства з внутрішніми партнерами	$Квз_{вн}$	Цінність працівників для підприємства, лояльність працівників до підприємства
Рівень взаємовідносин підприємства з зовнішніми партнерами	$Квз_{зов}$	Цінність партнерів для підприємства, лояльність партнерів до підприємства
Рівень організаційної культури підприємства	Кк	Сприйняття культури працівниками, колективами та суб'єктами безпосереднього оточення підприємства
Рівень екологічної безпеки підприємства	$К_{ЕБ}$	Інноваційна, техніко-технологічна, санітарно-гігієнічна, фінансово економічна складові

Джерело: Розроблено автором.

Спочатку розраховуються комплексні показники по кожному напряму оцінювання за допомогою методу узагальненої функції бажаності. Після цього на основі методу аналізу ієрархій визначається узагальнюючий показник життєздатності підприємства та обгрунтуваються коефіцієнти значущості (питомої ваги) для комплексних показників.

Для інтерпретації отриманих показників пропонується визначати зони життєздатності з використанням функції бажаності Харрінгтона (табл. 2).

2. Категорія життєздатності підприємства

Категорія життєздатності	Значення показника
Дуже висока (абсолютна життєздатність)	1,00 – 0,80
Висока (стабільна життєздатність)	0,80 – 0,63
Середня (припустима життєздатність)	0,63 – 0,37
Низька (нестійка життєздатність) – граничний рівень	0,37 – 0,20
Дуже низька (кризова життєздатність) – неприйнятний рівень	0,20 – 0,00

Джерело: Розроблено автором.

Запропоновані методичні основи дозволять провести комплексну оцінку життєздатності підприємства в єдиній безрозмірній шкалі, що дасть можливість здійснити порівняльний аналіз життєздатності різних підприємств, а також проаналізувати зміни показника життєздатності в динаміці та визначати траєкторію його розвитку. Методичний підхід до оцінки рівня життєздатності підприємства схематично наведено на рис. 2.

На основі визначення рівня життєздатності підприємства потрібно виробляти управлінські рішення, формувати заходи, програми та розробляти стратегії підвищення та розвитку життєздатності підприємства. Крім того, потрібно використовувати різні інструменти управління для підвищення ефективності та результативності діяльності підприємства.

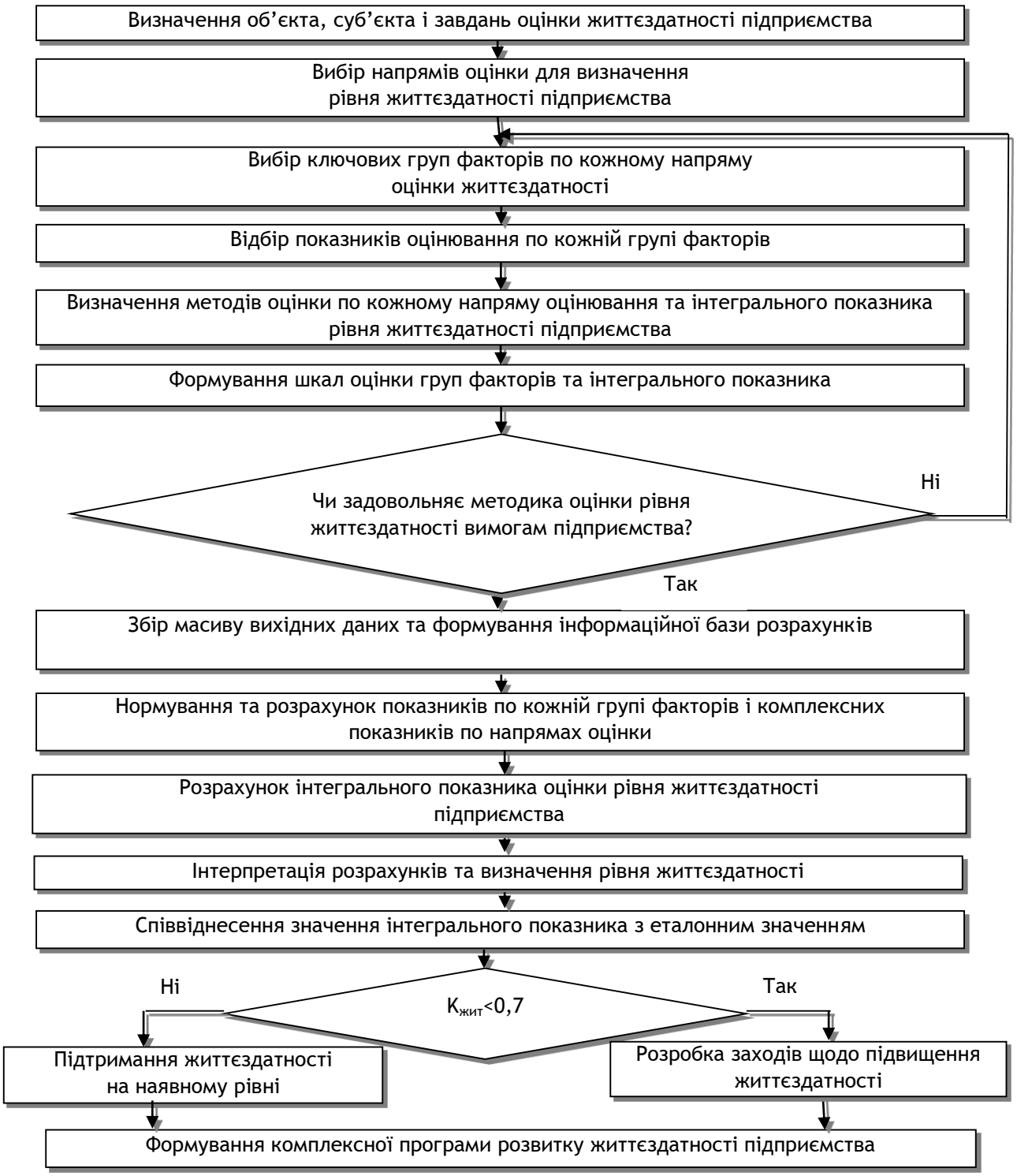

Рис. 2. Схема методики оцінки рівня життєздатності підприємства

Джерело: Розроблено автором.

Висновки. Запропоновані методичні основи оцінки рівня життєздатності підприємства базуються на оцінці стійкості внутрішніх підсистем підприємства, його корпоративної культури, взаємин із внутрішніми і зовнішніми партнерами, а також екологічної безпеки.

Сформована методика дозволить системно і комплексно оцінити життєздатність підприємства з точки зору його внутрішнього та зовнішнього середовищ. Подальші наукові дослідження у цьому напрямі доцільно пов'язати з удосконаленням методики у сфері оцінки життєздатності окремих підсистем підприємства, а також упровадженням наукових результатів у практичну діяльність.

Список бібліографічних посилань

1. *Алехин А. Б.* Жизнеспособность промышленных предприятий: формализация и оценка. *Вісник Маріупольського державного університету*. 2012. № 3. С. 22 –31.

2. *Андрющенко І. Є.* Узагальнення показників життєздатності промислового підприємства. *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету*. 2015. Вип. 14. С. 116-118.

3. *Благутин М., Келлер С., Прайс К., Точин А.* Жизнеспособность организации. *Вестник McKinsey*. 2014. Вып. 31. URL : http://vestnikmckinsey.ru/organizational-models-and-management-systems/ Zhiznesposobnost-organizatsii-1.

4. *Бондаренко В. М.* Моніторинг і діагностика життєздатності підприємства (за матеріалами акціонерних товариств Закарпатської області) : дис. ... канд. екон. наук: спец. 08.00.04. Ужгород, 2010. 280 с.

5. *Іщенко С. В., Литвиненко М. Р., Лафазан С. О.* Удосконалення системи діагностики рівня життєздатності промислового підприємства. *Ефективна економіка*. 2011. № 6. URL : http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=605.

6. Международная организация труда. Восточная Европа и Центральная Азия. 4. Развитие предприятий. URL : https://www.ilo.org/moscow/dw4sd/themes/enterprise-developement/lang--ru/index.htm.

7. Методология моделирования жизнеспособных систем в экономике : монография / Ю. Г. Лысенко, В. Н. Тимохин, Р. А. Руденский и др. Донецк : Юго-Восток Лтд, 2009. 350 с.

8. Моделювання управління життєздатністю комерційного банку : монографія / за заг. ред. д.е.н., проф. Л. Н. Сергєєвої. Запоріжжя : КПУ, 2011. 360 с.

9. *Молла М. Г., Гамма Т. М.* Концептуальні положення формування стратегії життєздатності підприємства. *Економіка підприємства в умовах ринкових перетворень: монографія* / за ред. О. Г. Янкового. Одеса : Атлант, 2010. С. 348-356. URL : http://dspace.oneu.edu.ua/jspui/handle/123456789/5880.

10. *Achterbergh J., Beeres R., Vriens D.* Does the balanced scorecard support organizational viability? *Kybernetes*. 2003. Vol. 32. № 9/10. P. 1387-1404. https://doi.org/10.1108/03684920310493314.

11. *Barile S., Quattrociocchi B., Calabrese M., Iandolo F.* Sustainability and the viable systems approach: opportunities and issues for the governance of the territory. *Sustainability*. 2018. Vol. 10(3):790. 17 p. https://doi.org/10.3390/su10030790.

12. *Harjanti S.S., Gustomo A.* Organizational Health Index and Organizational Agility Maturity Criteria as Measurement Tools of Organizational Transformation Effectiveness. *Journal of Technology Management*. 2017. Vol. 16. № 1. P. 92-107.

13. *Issahaku H., Sarpong D.B., Al-hassan R.* Evaluating the viability of shea butter production: a comparative analysis. *Research Journal of Finance and Accounting*. 2012. Vol. 3. Issue 8. P. 44-52.

14. *Spicka J., Hlavsa T., Soukupova K., Stolbova M.* Approaches to estimation the farm-level economic viability and sustainability in agriculture: A literature review. *Agricultural Economics – Czech*. 2019. Vol. 65. P. 289-297. https://doi.org/10.17221/269/2018-AGRICECON.

References

1. Alehin, A.B. (2012). Zhiznesposobnost' promyshlennyh predprijatij: formalizacija i ocenka [Viability of industrial enterprises: formalization and assessment]. *Visnyk Mariupolskoho derzhavnoho universytetu, 3, pp. 22 –31* [in Russian].

2. Andriushchenko, I.Ye. (2015). Uzahalnennia pokaznykiv zhyttiezdatnosti promyslovoho pidpryiemstva [Generalization of indicators of viability of industrial enterprises]. *Naukovyi visnyk Mizhnarodnoho humanitarnoho universytetu, vol. 14, pp. 116-118* [in Ukrainian].

3. Blagutin, M., Keller, S., Prajs, K., Tochin, A. (2014). Zhiznesposobnost' organizacii [Viability of the organization]. *Vestnik McKinsey, vol. 31.* Retrieved from: http://vestnikmckinsey.ru/organizational-models-and-management-systems/ Zhiznesposobnost-organizatsii-1 [in Russian].

4. Bondarenko, V.M. (2010). Monitorynh i diahnostyka zhyttiezdatnosti pidpryiemstva (za materialamy aktsionernykh tovarystv Zakarpatskoi oblasti) [Monitoring and diagnostics viability of the company (based corporations Transcarpathian region)]. *Candidate's thesis.* Uzhhorod [in Ukrainian].

5. Ishchenko, S.V., Lytvynenko, M.R., Lafazan, SO. (2011). Udoskonalennia systemy diahnostyky rivnia zhyttiezdatnosti promyslovoho pidpryiemstva [Improving the system of diagnostics of the level of viability of an industrial enterprise]. *Efektyvna ekonomika, 6.* Retrieved from: http://www.economy.nayka.com.ua/ ?op=1&z=605 [in Ukrainian].

6. Mezhdunarodnaja organizacija truda. Vostochnaja Evropa i Central'naja Azija. 4. Razvitie predprijatij [International Labor Organization. Eastern Europe and Central Asia. 4. Enterprise development]. Retrieved from: https://www.ilo.org/moscow/dw4sd/themes/enterprise-developement/lang--ru/index.htm [in Russian].

7. Lysenko, Ju.G, Timohin, V.N., Rudenskij, R.A., et al. (2009). Metodologija modelirovanija zhiznesposobnyh sistem v jekonomike: monografija [The methodology of modeling viable systems in the economy: monograph. Doneck: Jugo-Vostok Ltd [in Russian].

8. Modeliuvannia upravlinnia zhyttiezdatnistiu komertsiinoho banku: monohrafiia [Modeling of viability management of a commercial bank: monograph]. (2011). L. N. Serhieieva (Ed.). Zaporizhzhia: KPU [in Ukrainian].

9. Molla, M.H., Hamma, T.M. (2010). Kontseptualni polozhennia formuvannia stratehii zhyttiezdatnosti pidpryiemstva [Conceptual provisions for the formation of enterprise viability strategy]. *Ekonomika pidpryiemstva v umovakh rynkovykh peretvoren: monohrafii - The economy of the enterprise in the conditions of market transformations: monograph,* (pp. 348-356). Odesa: Atlant. Retrieved from: http://dspace.oneu.edu.ua/jspui/handle/123456789/5880 [in Ukrainian].

10. Achterbergh, J., Beeres, R. & Vriens, D. (2003). Does the balanced scorecard support organizational viability? *Kybernetes, 32, 9/10, pp. 1387-1404.* Retrieved from: https://doi.org/10.1108/03684920310493314 [in English].

11. Barile, S., Quattrociocchi, B., Calabrese, M. & Iandolo, F. (2018). Sustainability and the viable systems approach: opportunities and issues for the governance of the territory. *Sustainability, 10(3):790,* 17. DOI:10.3390/su10030790 [in English].

12. Harjanti, S.S. & Gustomo, A. (2017). Organizational Health Index and Organizational Agility Maturity Criteria as Measurement Tools of Organizational Transformation Effectiveness. *Journal of Technology Management, 16, 1, pp. 92-107* [in English].

13. Issahaku, H., Sarpong, D.B. & Al-hassan, R. (2012). Evaluating the viability of shea butter production: a comparative analysis. *Research Journal of Finance and Accounting, 3(8), pp. 44-52* [in English].

14. Spicka, J., Hlavsa, T., Soukupova, K. & Stolbova, M. (2019). Approaches to estimation the farm-level economic viability and sustainability in agriculture: *A literature review. Agricultural Economics – Czech, 65, pp. 289-297* [in English].

Fedotova I. V. Methodical bases for assessing the viability of enterprises

The purpose of the article *is to substantiate the theoretical concepts and methodological bases for assessing the level of enterprise viability.*

Research methods*. The basis to the formation of theoretical and methodological principles for assessing the viability of enterprises was a systematic approach. In the process of the research the dialectical means of perceiving the processes and phenomena were used, as well as the method of analysis (to determine the components of enterprise viability and relationships between them), the comparative method (to identify the common and different in the existing methods of assessing enterprise viability), the graphical method (to build a model of enterprise viability on the basis of sustainable development), the method of generalization (describing the stages of assessing the enterprise viability), the abstract-logical method (theoretical generalizations and formulation of conclusions).*

Research results*. Based on the principles of sustainable development, the main three areas of the enterprise interaction with the external environment for the formation of its viability are identified: economic, social and environmental. Based on the analysis of existing approaches to assessing the enterprise viability, the main directions for assessing the viability are suggested, depending on the scope of interaction between the enterprise and the external environment. The stages of assessing the enterprise viability have been formed.*

Scientific novelty*. The methodological bases for assessing the level of enterprise viability based on evaluating the stability of internal subsystems of the enterprise, its corporate culture, relations with internal and external partners, as well as environmental safety have been improved.*

Practical significance*. The proposed methodological guidelines will help systematically and comprehensively assess the enterprise viability in terms of its internal and external environments, and will make it possible to perform a comparative analysis of the enterprise viability in the dynamics of a number of years or for different enterprises between them. Tabl.: 2. Figs.: 2. Refs.: 14.*

Keywords*: viability; evaluation methodology; system approach; stability; culture; relationships; security.*

Fedotova Iryna Volodymyrivna – candidate of economic sciences, associate professor (docent), associate professor (docent) of the management department, Kharkiv National Automobile and Highway University (25, Yaroslava Mudroho St., Kharkiv, 61002)
E-mail: irina7vf@gmail.com
ORCID iD https://orcid.org/0000-0002-3277-0224
Scopus Author iD https://www.scopus.com/authid/detail.uri?authorId=57210234720

Федотова И. В. Методические основы оценки жизнеспособности предприятий

Цель статьи *– обосновать теоретические положения и методические основы оценки уровня жизнеспособности предприятия.*

Методика исследования*. Основой формирования теоретических и методических основ по оценке жизнеспособности предприятий послужил системный подход. В процессе исследования использованы диалектические методы познания процессов и явлений, метод анализа (для определения компонентов жизнеспособности предприятия и взаимосвязей между ними), сравнительный метод (для выявления общего и различного в имеющихся методиках оценки жизнеспособности предприятий), графический (для построения модели поддержания жизнеспособности предприятия на принципах устойчивого развития), метод обобщения (описания этапов оценки жизнеспособности предприятия), абстрактно-логический (теоретические обобщения и формулирования выводов).*

Результаты исследования*. Основываясь на принципах устойчивого развития выявлены основные три сферы взаимодействия предприятия с внешней средой для формирования его жизнеспособности: экономическую, социальную и экологическую. На основе анализа имеющихся подходов к оценке жизнеспособности предприятия предложены основные направления оценки жизнеспособности в зависимости от сферы, в которой взаимодействует предприятие с внешней средой. Сформированы этапы проведения оценки жизнеспособности предприятия.*

Элементы научной новизны*. Предложены методические основы оценки уровня жизнеспособности предприятия, что базируются на оценке устойчивости внутренних подсистем предприятия, его корпоративной культуры, взаимоотношений с внутренними и внешними партнерами, а также экологической безопасности.*

Практическая значимость*. Предложенные методические основы позволят системно и комплексно оценить жизнеспособность предприятия с точки зрения его внутренней и внешней среды и предоставят возможность осуществить сравнительный анализ жизнеспособности предприятия в динамике за ряд лет или различных предприятий между собой. Табл.: 2. Илл.: 2. Библиогр.: 14.*

Ключевые слова*: жизнеспособность; методика оценки; системный подход; устойчивость; культура; взаимоотношения; безопасность.*

Федотова Ирина Владимировна – кандидат экономических наук, доцент, доцент кафедры менеджмента, Харьковский национальный автомобильно-дорожный университет (61002, г. Харьков, ул. Я. Мудрого, 25)
E-mail: irina7vf@gmail.com
ORCID iD https://orcid.org/0000-0002-3277-0224
Scopus Author iD https://www.scopus.com/authid/detail.uri?authorId=57210234720

Стаття надійшла до редакції 17.07.2020 р.

Фахове рецензування: 22.07.2020 р.

Бібліографічний опис для цитування:

Федотова І. В. Методичні основи оцінки життєздатності підприємств. *Економіка АПК*. 2020. № 7. С. 77 — 83. https://doi.org/10.32317/2221-1055.202007077

Fedotova, I.V. (2020). Metodychni osnovy otsinky zhyttiezdatnosti pidpryiemstv [Methodical bases for assessing the viability of enterprises]. *Ekonomika APK, 7, pp.* 77 — 83 [In Ukrainian]. https://doi.org/10.32317/2221-1055.202007077

*** * ***